

Да си са майча на душамъ
Наше то конче хранено .
станаха та ѿ дадохъ,
Ког' са Драгана извѣтан
Черна са чюма взвели .
Тъ е морлаа зловила
Драганини девъь братче-та,
Драганина-та майчица,
Всака сажота ходеше .
Сынове да прелива .
Всичкы сынове прелива
Лазара не преливаше ,
Их си до люто кжлеше .
Анатема-та Лазаре,
Че си ми доде Драгана,
Въ Солуна града голъма .
То са на Бога нажалн
Та си възкръснахъ Лазара;
Номадъ въз конь престорнахъ
А покрывка-та на седло .
Стана ми Лазаръ качиса
Та на Солуна утиде,
Въ Солуна хоро играхъ
Драгана водн хорото .
Като видѣла врата си
Три пжти хоро прекъсна
Доде при братъ си утиде,